

[Niels Andersen.]

frie investeringsfonds, har været grundlaget for, at disse virksomheder har kunnet udbygges i så høj grad, at de i dag står godt rustede til at deltage på verdensmarkedet som lige partnere selv med store industrilande. Vi kan se hen til en udvikling, som vi vil hilse med glæde, idet jeg er overbevist om, at denne udvikling vil medføre en større velstand for landet som helhed.

Fuglsang: Det, det høje ting er i færd med, må vist betegnes som at få en bjørn, der trods alt ikke helt er skudt, i hvert tilfælde formelt. Det, regeringen i sin tid fik godkendt, var retten til at forhandle videre og foretage undersøgelser på de syvs grundlag, men det tør vistnok siges også efter den højtærede udenrigsministers redegørelse i fredags, at der stadig væk er væsentlig uafklarede ting for Danmark. Der er først og fremmest situationen for så vigtige grene af vor eksport som landbrugsprodukter og fisk. Dernæst ved jeg heller ikke, hvor stor sikkerhed der er opnået med hensyn til de for dansk industri temmelig afgørende oprindelsesregler. Jeg er opmærksom på, at ministeren med tilfredshed nævnte, at vore synspunkter på netop disse områder har mødt forståelse hos de andre medlemslande, og at denne forståelse også var kommet til udtryk i konventionsudkastet. Men der er ingen, der kan leve af forståelse og sympati, hvis der ikke er en lille smule praksis bagved; og hvis man f. eks. ser, hvor meget praktisk indhold der er i forståelsen med hensyn til landbrugsprodukter og fisk, bliver man en antydning skeptisk.

Hvad endelig angår illusionerne om en tilnærmelse mellem de syvs og de seks' fællesmarked, kan det ikke siges, at ministerens rapport lød direkte lovende og glædestrålende; ikke desto mindre behandler vi her et lovforslag, som sådan set udgør første rate af den regning, Danmarks befolkning ved den endelige tilslutning til de syv kommer til at betale, og som de, der har været med til at fremme en sådan

tilslutning, vil komme til at bære ansvaret for. Det drejer sig om toldlovsforslaget, som er en følge af, at vi ved vor tilslutning til de syv i løbet af 10 år skal fjerne vore toldgrænser til disse lande. Den første ned-sættelse finder sted pr. 1. juli med udgangspunkt i satserne pr. 1. marts næste år. Men de ændrede toldsatser er videre en følge af den liberaliseringspolitik, der er gennemført under hensyn til vore følsomme produktions- og beskæftigelsesmæssige interesser.

Den højtærede finansminister sagde i sin fremsættelsestale, at der vist fra praktisk taget alle sider var enighed om afvikling af den særlige danske importregulering. Jeg er ikke helt sikker på, at dette ikke er en antydning stærkt sagt, medmindre ministeren ikke regner betydelige dele af arbejderbevægelsen som hørende til de sider, man behøver at tage hensyn til. Jeg kan henvise til Dansk Arbejdsmands Forbunds kongresresolution, der ganske stærkt understregede, at importreguleringen i hvert fald ikke bør afvikles hurtigere end absolut nødvendigt, og at den bør ledsages ikke alene af toldforhøjelser, men også af en aktiv handelspolitik og af stærkere inddragen af det offentlige i vort handelsmæssige billede.

Hvad markedsplanerne og deres indhold angår, er deres virkninger også i dag belyst på mange måder og fra mange sider. Det er jo sådan, at både de betænkeligheder, oppositionen i tidens løb har fremsat mod de syvs markedsdannelse og dens virkninger, og regeringens betænkeligheder med hensyn til virkningerne af de seks' fællesmarked passer. De to sæt planer er jo i deres virkninger to alen ud af et stykke, og uanset hvilken af dem man foretrækker, er det vidnesbyrd om, at man faktisk er villig til forholdsvis billigt at sælge væsentlige dele af vore nationale interesser og vor økonomiske selvbestemmelsesret.

Nu ser jeg, at samme hr. Otto Müller, der i sin tid var med ved udarbejdelsen af den rapport, som betegnende nok er gået ind i debatten under betegnelsen chok-